

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612010589
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7612010589.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Zoltána Szalaya a JUDr. Evžena Kelija, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. mája 2014, v trestnej veci obžalovaného ml. S.Á. X. a spol., pre spolupáchateľstvo prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20, § 156 ods.1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných ml. S. X., ml. Q. Z. a zákonnej zástupkyne obžalovaného ml. Q. Z. - X. Z.I. proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 21.1.2014, sp. zn. 3T/145/2012 takto

rozhodol:

I. Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolania obžalovaných ml. S. X. a ml. Q. Z..

II. Podľa § 312 ods.4 Tr. por. - predseda senátu odvolacieho súdu - berie na vedomie späťvzatie odvolania matky obžalovaného ml. Q. Z. - X. Z..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 21.1.2014, sp. zn. 3T/145/2012 boli obžalovaní ml. S. X. a ml. Q. Z. uznaní vinnými z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 16. marca 2012 v čase okolo 18.00 hod. v obci V., okres F., v objekte Odborného učilišťa, pred budovou telocvične, po predchádzajúcej vzájomnej dohode fyzicky napadli poškodeného Ľ. V., a to takým spôsobom, že potom ako odmietol piť alkohol, zvalili ho na zem, kde ho obžalovaný ml. S. X. kopol do brucha, obžalovaný Y. Z. ho nohou kopol do kolena pravej nohy a obžalovaný ml. Q. Z.Á. ho palicou udrhel do oblasti hlavy, v dôsledku čoho utrpel Ľ. V. pomliaždenie a odreninu na pravom kolene s krvnou podliatinou, pomliaždenie mäkkých tkanív nad lopatou pravej bedrovej kosti, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v záhlavovej časti s dobou liečenia v trvaní najmenej 8 dní, počas ktorých bol obmedzený v obvyklom spôsobe života.

Za to okresný súd uložil obžalovanému ml. S. X. podľa § 364 ods.1 Tr. zák., s použitím § 117 ods.1 Tr. zák. a § 41 ods.1 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods.3 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) mesiaca, výkon ktorého mu podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 119 ods.1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Obžalovanému ml. Q. Z. uložil podľa § 364 ods.1 Tr. zák., s použitím § 117 ods.1 Tr. zák. a § 41 ods.1 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods.3 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) mesiaca, výkon ktorého mu podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 119 ods.1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný ml. Q. Z. prostredníctvom svojho obhajcu a matka obžalovaného ml. Q. Z.. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie aj obžalovaný ml. S. X. prostredníctvom svojho obhajcu.

Obžalovaný ml. Q. Z. v písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že okresný súd nebral do úvahy všetky okolnosti skutku a nepostupoval v zmysle základných zásad trestného konania. Vo výpovediach poškodeného Ľ. V. sa vyskytli podstatné rozpory. Poukázal na skutočnosť, že medzi prvými dvomi procesnými úkonmi ubehli dva týždne, pričom poškodený Ľ. V. aj pri výsluchu pred súdom nevedel presne popísať, ktorý z obvinených ho akým spôsobom napadol, a ako dôvod svojich rozporov uviedol, že má strach z obžalovaných. Obžalovaní však pri výsluchu poškodeného boli vylúčení z pojednávacej miestnosti, a teda nemohli akýmkoľvek spôsobom vyvíjať psychicky tlak na poškodeného. Ak existujú rozpory, ktoré nemožno odstrániť dostupnými dôkazmi, je potrebné postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Rozporné tvrdenia poškodeného len utvrdzujú závery znalca z odboru psychológie PhDr. Ľ. V., ktorá sa vo vzťahu k poškodenému vyjadрила, že je uňho tendencia k vymýšľaniu, ukazovanie sa v lepšom svetle i za cenu klamstva.

Napriek týmto skutočnostiam považoval okresný súd výpoveď poškodeného Ľ. V. za vierohodnú. Okresný súd vôbec nebral do úvahy výpovede svedkov Q. E., Q. D., E. Q. a V. R., ktorí sa dňa 16.3.2012 stretli s poškodeným, pričom podľa Q. E. si práve poškodený kúpil alkohol, ktorý neskôr so svedkom E. Q. vypili v lese, pričom podľa svedka E. Q. deň, keď malo dôjsť k útoku na poškodeného boli spoločne v lese. Celý skutok je obyčajným detským klamstvom, ktoré si vymyslel poškodený, lebo sa chcel vyhnúť zodpovednosti za to, že už v tak mladom veku konzumoval alkoholické nápoje. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný ml. S. X. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že napadnutý rozsudok sa opiera o jediný dôkaz a to výpoveď jediného svedka - poškodeného Ľ. V., u ktorého boli znaleckým dokazovaním zistené tendencie k vymýšľaniu, ako aj tendencia k zbavovaniu sa zodpovednosti, ukazovaniu sa v lepšom svetle i za cenu klamstva a k bagatelizovaniu užívania alkoholu. Je to tvrdenie jedného svedka proti tvrdeniam obžalovaných a ďalších svedkov Q. E., Q. D., E. Q. a V. R., ktorí potvrdili, že boli s poškodeným Ľ. V. v lese piť alkohol a videli ho ako spadol a udrel sa. Mala by platiť základná zásada rímskeho práva „testis nuum testis nullum“ - jeden svedok - žiaden svedok, ktorá je v súdnej praxi slovenských súdov uznávaná. Svedok Ľ. V. má navyše vo svojich výpovediach podstatné rozpory, pričom súdu stačilo jedno jeho vysvetlenie, že hovorí pravdu na hlavnom pojednávaní. Znalec MUDr. P. Z., CSc., pri každom poranení, ktoré mal poškodený utrpieť uviedol, že mohlo vzniknúť aj pádom. Ak aj niektoré zranenia vznikli kopnutím, resp. úderom do hlavy, ako to pripustil znalec, nie je zrejmé, na základe čoho súd dospel k záveru, že uvedené zranenia mu mal spôsobiť práve on.

Vzhľadom na vyjadrenie samotného poškodeného, že pri údajnom skutku pred telocvičňou „tam iné osoby neboli“ je namieste otázka, či je takéto konanie prečin výtržníctva tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 364 ods.1 Tr. zák.

V konaní teda nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa stal skutok tak, ako je uvedený v obžalobe, resp., že ho spáchal on.

Navrhol preto, aby krajský súd rozhodol vo veci sám a oslobodil ho spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. a) Tr.por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný, resp. alternatívne podľa § 285 písm. c) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal on.

Pred začatím verejného zasadnutia krajského súdu dňa 21. mája 2014 matka obžalovaného ml. Q. Z. - X. Z. uviedla, že svoje odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 21.1.2014, ktoré zahlásila ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní berie späť.

Na základe podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj

správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných ml. S. X. a ml. Q. Z. nie sú dôvodné.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods.10 Tr. por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaných.

Okresný súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne, logickým a predpísaným spôsobom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a dôsledne sa zaoberal aj obhajobou obžalovaných ml. S. X. a ml. Q. Z..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaní ml. S. X. a ml. Q. Z. sa dopustili konania tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovede svedka - poškodeného L. V., svedkyne Q. X. - matky L. V., z lekárskeho potvrdenia MUDr. Q. O. a z Nemocnice v S., zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia - MUDr. P. Z., CSc., ako aj ďalších listinných dôkazov, ktoré tvoria súčasť spisového materiálu.

Krajský súd si v plnej miere osvojil názor okresného súdu, že obrana obžalovaných je účelová, v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu, resp. trestu.

Za danej dôkaznej situácie sa preto krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, ak obhajobe obžalovaných neuveril, keďže vykonanými dôkazmi bola ich vina preukázaná.

V súvislosti s námietkou obžalovaného ml. S. X. uvádzanou v písomných dôvodoch odvolania v tom smere, či vôbec vzhľadom na vyjadrenie poškodeného, že pri údajnom skutku tam iné osoby neboli, toto konanie naplnilo zákonné znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 Tr. zák. je potrebné uviesť, že miestom prístupným verejnosti sa rozumie každé miesto, na ktoré má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí, a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí, takže hrubú neslušnosť alebo výtržnosť môžu postrehnúť viacerí ľudia, hoci v čase činu tam nemusia byť prítomní.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výroku rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaných správne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., pretože spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví a spoločným konaním sa dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosťou tým, že napadli iného.

Rovnako aj pri rozhodovaní o treste okresný súd náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na určenie jeho druhu a výmery.

Úhrnné tresty odňatia slobody v trvaní 1 mesiaca s podmieneným odkladom ich výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka aj podľa krajského súdu zodpovedajú všetkým zákonným kritériám pre ukladanie trestov uvedených v § 34 ods.1 Tr. zák., § 34 ods.4 Tr. zák., § 117 ods.1 Tr. zák.

Obdobne aj krajský súd hodnotiac osoby obžalovaných dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude u nich splnený iba takým druhom a výmerou trestu, aký im bol uložený súdom prvého stupňa, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Uloženie trestu obžalovaným okresný súd aj vecne a zákonne odôvodnil.

Nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu si krajský súd závery vyjadrené v napadnutom rozsudku osvojil v celom rozsahu, v podrobnostiach na ne poukazuje, a preto odvolania obžalovaných ml. S. X. a ml. Q. Z. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Vzhľadom k tomu, že matka obžalovaného ml. Q. Z. - X. Z. pred začatím verejného zasadnutia vzala svoje odvolanie proti rozsudku späť, predseda senátu odvolacieho súdu vzal na vedomie podľa § 312 ods.4 Tr. por. späťvzatie odvolania matky obžalovaného ml. Q. Z. - X. Z..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.